

Gerçekten yeniden doğmalı (Yuhanna 3:1-5)

Tanrı gerçeği söyler. Bunu anlamayınca Tanrı'nın sözü değerli olduğunu bilmez, Tanrı'nın sözüne bir insanın sözü gibi davranabilir. Bu dünyada gerçek yoktur. İnsanlar birbirine güvenemiyorlar. Kim yalan söylüyor? Kim gerçeği söylüyor? Dış görünüşünden belli değildir. Hatta başkalarına zarar verenler ilk baştan belirlenmiş değildir.

İlginç olan şu ki hayvanlar yalan söyleyemez. Köpekler genelde efendisine sadıktır. Ama insanlar kendi yaratıcısını öldürdü. Niçin böyle şeyler oluyor? İnsanların açgözlülüğünden dolayıdır. İnsanlar karnı doyarsa da daha çok yemeye çalışırlar, kendilerinde varsa da başkalarının malına göz dikerler. Açgözlülük yalanla çok alakalıdır. Çünkü kendi arzusunu doyumak için gerçekten vazgeçmek zorundadır.

Bu dünyada gerçeğin olmamasının nedeninin İblis olduğunu Kutsal Kitap söylüyor. İblis Aden bahçesinde Havva'ya 'Sen de Tanrı gibi olabilirsin' diye kandırdı. Bunu işittikten sonra Havva 'Ağaç güzel, meyvesi yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekicidir. Yersem Tanrı gibi olabilirim' diye düşündü. Havva İblis'in sözünü kabul edip günah işledi. İblis İsa'yı ayartırken de aynısını yaptı. İblis'in İsa'ya söyledikleri şey kulağa hoş gelen sözdü ve hepsi sanki doğru gibiydi. Ama o söz gerçek değildi.

İblis insanların kendi gücüyle mutlu olabileceklerine inanmalarını sağlayarak kandırıyor. Ama İnsan kendi gücüyle mutlu olamaz. Tabi ki mutlu olmaya çalışmak lazım. Ama Tanrısız mutluluk, yani dünyadaki mutluluk için sadece yaşarsa birçok şey kaybedebilir. Önemli olan ruhun yaşamıdır.

İblis hakkında insanlar genelde iki boynuzlu ve sert yüzlü kişiyi hayal ederler. Ama öyle değil. İblis kendisine ışık meleği süsü verir. (2.Korintililer 11:14). Sorun olan şu ki onun güzelliğinde gerçek yoktur. İsa İblis'e yalanın babası dedi. İblis'i kabul eden kişi gerçeği kaybederek mahvolmak zorundadır.

İki bin yıl önceki insanlar şimdiki insanlardan daha çok dürüst ve saf olmuştur. Hatta Kutsal Yasa'yla bin yıldan fazla terbiye edilmişse daha çok öyle olmuştur. İsa öyle insanların önünde 'Size doğrusunu söyleyeyim' diye vurgulayarak O'nun sözünün o zamanlardaki insanların düşündükleri gerçekten daha gerçek olduğunu gösterdi.

Tanrı İbrahim'le antlaşma yaptı. Ama İbrahim öldü. O zaman Tanrı İbrahim'le antlaşma yaptığı gibi İbrahim'in oğlu İshak'la antlaşma yaptı. Ama İshak da öldü. Ve Tanrı İshak'ın oğlu Yakup'a gidip atalarıyla yaptığı antlaşmayı

hatırlattı ve bunu unutmayın diye Yakup için bir kural yaptı (Mezmurlar 105:8-10).

Dünyadaki her hangi bir vaat olursa olsun zaman gelince etkisini kaybeder. Ama Tanrı'nın vaadi sonsuza dek kalır (Mezmurlar 105:8-10). Tanrı İbrahim öldükten sonra onun soyuna "Ben atalarınızla antlaşma yaptım sizinle değil. Siz merak etme" demedi. Tersine onlar için içtiği andı hatırlattı. Çünkü gelecekte çarmıhtaki ölümüyle kendi içtiği andı yerine getirmek istedi.

Tanrı'nın Oğlu bu dünyaya geldi ve çarmıhta kanını dökerek vaadini yerine getirdi. O'nun kanı antlaşma kanıydı. Tanrı'nın İbrahim'le yaptığı antlaşma İsa Mesih'in öğrencileriyle son akşam yemeğinde yaptığı antlaşmayla birbirine bağlıdır. Tanrı insanlığa kendi kanını vermek için İbrahim'in soyuyla kuşaklar boyunca kan antlaşmasını sürdürdü.

Tanrı kendi içtiği andı yerine getirdi. Ama burada durmadan güvence olarak Kutsal Ruh'u gönderdi. İsa'nın kanıyla aklandığımız andan itibaren cennete gidene kadar bizde antlaşma kanı olduğunu garanti etmek için Kutsal Ruh geldi. Kutsal Ruh Tanrı'nın gerçeğini gösteren gerçeğin ruhudur.

Bir gece Nikodim İsa'ya geldi. Ve İsa 'Sana doğrusunu söyleyeyim' diye vurgulayarak söyledi. Yuhanna 3:3'te "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez" diye söyledi. Tanrı'nın egemenliğine girmek için mutlaka yeniden doğup Tanrı'nın çocuğu olması lazımdır. 5-6.ayet "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez. Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur" diye söyledi. İsa'yı tanımadan önceki bütün bedensel alışkanlıklarımız Tanrı'nın egemenliğine girmek için hiç yararsızdır. Biz günahımızdan bağışlanarak Kutsal Ruh'u aldığımız için artık Ruh'un yönetiminde olmamız lazımdır.

Yuhanna 3:11 "Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz. Sizler ise bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz" diye söyledi. İnsanlar Rab'bin gerçek tanıklığını kabul etmedikleri için Rab üzülerken bunu söyledi. 13.ayet "Gökten inmiş olan İnsanoğlu'ndan başka hiç kimse göğe çıkmamıştır" diye söyledi. İsa Tanrı'dan geldiği için sadece O Tanrı'yı gördü ve Tanrı'dan işitti. Dolayısıyla eğer O gördüklerini ve işittiklerini söylerse bu gerçektir. Ama insanlar O'nun sözünü işitmediler.

Ama biz İsa'nın sözünün önünde diz çökerek O'nun sözünü memnuniyetle karşılamalıyız. Rab 'sana doğrusunu söyleyeyim' diye vurgulayarak söylerken 'Amin! Amin!' diye sevinçle karşılık vermeliyiz. Geçmişte biz yalan ve karanlık içinde yaşadık ama, şimdi artık Ruh'un yönetiminde Tanrı'nın sözüyle yaşamalıyız.

Kilise derken Tanrı'nın isteğinin gerçekleştiği ve Tanrı'nın sözünün çalıştığı

yerdir. Kilise Tanrı'yı hoşnut etmelidir, Tanrı'nın istediği işleri yapmalıdır. Bunun için bütün topluluk Ruh'ta bir olup kendini denetleyerek kutsalların sorumluluğunu yapmalıdır. Tanrı sonsuz yaşam yolunu sağlayacaktır, sevgi ve merhametle yardım edecektir.

20140928 SHK